

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/387/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615210007
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615210007.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobkyne F.. D.. T. Q., Z.. XX. XX. XXXX, B. E. F., P. XXX/X, proti žalovanému P.. L. P., Z.. XX. XX. XXXX, B. E. F., Z.Ž. L.. T. Q. XXXX/XX, zastúpeného JANČI & Partners, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Belopotockého 720/2, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **p r i z n á v a** náhrada trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Písomnou žalobou, doručenu súdu dňa 28. 12. 2015, žalobkyňa uplatnila voči žalovanému pohľadávku 1 813,- eur z titulu škody, ktorú jej žalovaný mal spôsobiť ako advokát pri zastupovaní v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/21/2012. Za škodu označila súdny poplatok 831,50 eur za návrh, súdny poplatok 831,50 eur za odvolanie a preddavok 150,- eur zaplatený žalovanému, ako advokátovi, za poskytnutie právnej služby. Tvrdila, že žalovaný, ako jej právny zástupca v uvedenom konaní postupoval protiprávne, nakoľko porušil právnu povinnosť uloženú mu právnym predpisom. Podľa názoru žalobkyne, žalovaný bol, okrem iného, povinný v zmysle zákona č. 586/2003 Z. z. po prevzatí veci prešetriť podmienky konania, najmä dostatok pasívnej legitímácie vlastníkov s neznámym pobytom, zastupovaným Slovenským pozemkovým fondom a poučiť ju o platnej judikatúre s tým súvisiacej, čo podľa žalobkyne nespĺnil. Po oznámení žalovanej v 5. rade M. L., že dokáže identifikovať žalovaného v 10. rade P.Á. A., mal ju advokát, vzhľadom na § 103 a § 104 Občianskeho súdneho poriadku, ju poučiť o tom, že s veľkou pravdepodobnosťou ide o žalobu voči pasívne nelegitimovanému subjektu a navrhnúť právny postup, t. j. zobrať žalobu späť. V takom prípade by jej bol vrátený súdny poplatok, ktorý zaplatila za návrh. Žalovaný ju mal ďalej upozorniť na aj to, že odvolanie smeruje voči pasívne nelegitimovanému subjektu, čo si nespĺnil.

2. Pred začatím prvého pojednávania žalobkyňa zobrala späť žalobu v časti ohľadne 8,13 eur, t. j. 1 % zo sumy 813,- eur, ktorá by jej nebola vrátená, pokiaľ by žalovaný bol, ako jej právny zástupca, zobral žalobu späť pred prvým pojednávaním. Po tom, ako žalobkyňa bolo v priebehu konania doručené uznesenie 7C/21/2012-306 zo dňa 18. 04. 2014, ktorým jej bol vrátený preplatok na súdnom poplatku za podané odvolanie vo výške 282,- eur, žalobkyňa zobrala žalobu späť ohľadne sumy 282,- eur. Podaním, doručeným súdu dňa 08. 06. 2016, žalobkyňa konkretizovala žalobný nárok tak, že žiadala zaviazat' žalovaného na zaplatenie čiastky 823,18 eur, predstavujúcu poplatok za návrh na začatie konania 7C/21/2012, čiastku 549,50 eur, predstavujúcu poplatok za odvolacie konanie a čiastku 150,- eur, predstavujúcu preddavok za poskytnuté právne služby z titulu náhrady spôsobenej majetkovej škody, spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne od 25. 02. 2015 a náhradu trov konania 108,- eur. Uznesením 6C/387/2015-50 zo dňa 09. 06. 2016 súd v časti o zaplatenie sumy 290,32 eur konanie zastavil a

pripustil zmenu žaloby v zmysle tohto podania žalobkyne. V dôsledku tohto uznesenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 29. 06. 2016, predmetom konania zostal nárok žalobkyne voči žalovanému na zaplatenie sumy 1 522,68 eur s úrokmi z omeškania 8,05 % ročne od 25. 02. 2015 do zaplatenia a náhrada trov konania 108,- eur.

3. Žalobkyňa vo výpovedi zotrvala na takto upravenom žalobnom návrhu. Uviedla, že žalovaný prevzal jej právne zastupovanie vo veci 7C/21/2012, kde ako jedným zo žalovaných bol aj P. A., zastúpený Slovenským pozemkovým fondom. Neskôr bolo voči nemu konanie zastavené pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie a návrh bol v dôsledku toho zamietnutý. Vyslovila názor, že žalovaný nepostupoval pri jej zastupovaní s odbornou starostlivosťou, pretože ju neupozornil, že môže byť z týchto dôvodov návrh zamietnutý, nakoľko mal vedieť, že súd bude skúmať podmienky konania. Pokiaľ ide o odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu v uvedenej veci, podpísala síce súhlas s jeho podaním, ale zo strany žalovaného nebola informovaná o všetkých skutočnostiach a nebola ním, ako advokátom, poučená. Ak by ju bol žalovaný správne poučil, nebola by dala súhlas s podaním odvolania. Žalovaný potom zodpovedá za chybný právny názor.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe žiadal túto zamietnuť ako nedôvodnú. Vyslovil názor, že svojim konaním pri poskytovaní právnych služieb žalobkyňi nijakým spôsobom neporušil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovení § 18 ods. 1, 2 a § 26 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“). Tvrdil, že žalobkyňu riadnym spôsobom poučil o jej procesných právach a povinnostiach pred začatím poskytovania právnych služieb, ako aj v priebehu samotného konania a využil všetky procesné prostriedky za účelom ochrany práv žalobkyne. Počas celého trvania právneho zastúpenia konal v záujme žalobkyne, riadil sa jej pokynmi, so všetkými písomnými podaniami žalobkyňu oboznámil a tá sa s nimi stotožnila a udelila k nim súhlas. Pokiaľ na základe podnetu žalobkyne vec preskúmavala revízna komisia Slovenskej advokátskej komory, táto vec odložila dňa 11. 11. 2015, pričom konštatovala, že konanie a postup žalovaného počas celého predmetu konania bolo v súlade so stavovskými predpismi Slovenskej advokátskej komory.

5. Na tomto stanovisku žalovaný zotrval aj vo svojej výpovedi. Poukázal na to, že on informoval žalobkyňu riadne počas celého konania, vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod spis. zn. 7C/21/2012. Naopak, žalobkyňa množstvo vecí robila „poza jeho chrbát“, o čom sa on zvyčajne dozvedel až na pojednávaní, resp. z prednesu žalobkyne na pojednávaniach a o opakovanom čiastočnom späťvzátí návrhu sa dozvedel zvyčajne až z uznesenia o zastavení konania. Tvrdil, že pokiaľ by žalobkyňa nebola v konaní „neuveriteľne horlivá“, mohla nehnuteľnosti odkúpiť a finančné prostriedky by boli uložené do depozitu, čo mal odkonzultované aj so zástupkyňou Slovenského pozemkového fondu. Keby nie takejto horlivosti žalobkyne, vec mohla byť dávno skončená. Pokiaľ ide o návrh na prerušenie konania, tento úkon bol so žalobkyňou prerokovaný a žalobkyňa podpísala aj súhlas s podaním odvolania proti prvostupňovému rozsudku. Poukázal na to, že konal v záujme žalobkyne, pričom ako advokát dopredu nikdy nehovorí klientovi o výsledku konkrétneho konania.

6. Podľa čl. 8 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

8. Podľa § 151 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

9. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

10. Podľa § 26 zákona o advokácii

(1) Advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

(2) Koncipient a iný zamestnanec advokáta nezodpovedajú klientovi za škodu spôsobenú pri poskytovaní právnych služieb. Ich pracovnoprávna zodpovednosť voči advokátovi nie je tým dotknutá.

(3) Každý advokát samostatne zodpovedá voči klientovi za škodu spôsobenú pri poskytovaní právnych služieb okrem prípadov, ak ide o spoločného klienta niekoľkých advokátov. Voči svojim zamestnancom a iným osobám zodpovedajú advokáti spoločníci spoločne a nerozdielne.

(4) Ak tento zákon neustanovuje inak, advokát sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

11. Podľa § 18 ods. 1, 2 zákona o advokácii

(1) Advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

(2) Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Prítom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

12. Súd vo veci vykonal všetky dôkazy, ktoré strany navrhli. Dokazovaním bolo zistené, že vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/12/2012 bola Okresnému súdu Liptovský Mikuláš doručená dňa 16. 01. 2012 žaloba, vypracovaná žalobkyňou F. D. T. Q., ktorou sa domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na E. Č. XXXX X. A. Ú. X. Žalobkyňa v žalobe označila 11-tich žalovaných, medzi inými aj P. A. T. F. Q., obidvaja vlastníci s neznámym pobytom v správe Slovenského pozemkového fondu. Podaním zo dňa 27. 04. 2012, doručeným v ten istý deň súdu, žalobkyňa zobrala žalobu späť voči žalovanému v 1. rade D. X. z dôvodu uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 20. 04. 2012 - o tomto čiastočnom späťvzati návrhu rozhodol tunajší súd uznesením 7C/21/2012-34 zo dňa 04. 05. 2012.

13. Na základe uznesenia tunajšieho súdu 7C/21/2012-32 zo dňa 30. 04. 2012, ktorým žalobkyňa bola vyzvaná na odstránenie neúplnosti a neurčitosti podania, bolo dňa 23. 05. 2012 doručené súdu podanie žalobkyne, označené ako „úprava žalobného návrhu“. Toto podanie bolo vypracované advokátom P. L. P., ktorého žalobkyňa splnomocnila na zastupovanie v konaní plnomocenstvom, udeleným dňa 15. 05. 2012. V úprave žalobného návrhu boli spoluvlastníci P. A. T. F. Q. označení ako vlastníci s neznámym pobytom, zastúpení Slovenským pozemkovým fondom. Zo zápisnice o prvom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo vo veci 7C/21/2012 dňa 26. 06. 2012 vyplýva, že žalovaná M. L. pred začatím pojednávania uviedla, že právni nástupcovia P. A. žijú pravdepodobne v Austrálii. Žalobkyňa doplnila prednes M. L. v tom smere, že sa pokúšala zistiť totožnosť právnych nástupcov P. A. na Austrálskej ambasáde vo Viedni, ale nepodarilo sa jej nič zistiť. Navyše sama uviedla, že pokiaľ ide o F. Q., jeho príbuznou mala byť D. D. D., ktorá sa mala údajne vysťahovať do Zlína, ale o uvedenej osobe nemala žalobkyňa žiadnu vedomosť. Následne bola vec na prejednaná, pričom zo spisu vyplýva, že spornou bola najmä trhová cena nehnuteľností, ktoré boli predmetom konania, ako aj otázka správnosti údajov na liste vlastníctva ohľadne neznámych vlastníkov a za tým účelom súd vykonal rozsiahle zisťovanie.

14. Pokiaľ ide o podielového spoluvlastníka nehnuteľností F. Q., v konaní nebol vyvrátený údaj uvedený v liste vlastníctva o tom, že sa jedná o neznámeho vlastníka, takže tento bol v konaní zo zákona zastúpený Slovenským pozemkovým fondom - pokiaľ bolo žalobkyňou iniciované dedičské konanie po F. Q., na tunajšom súde prebehlo pod sp. zn. 6D/769/2014 dedičské konanie po F. Q., zomrelom dňa 25. 11. 1905; tento však nemôže byť osobou totožnou so spoluvlastníkom, zapísaným na E. Č. XXXX X. B., nakoľko titulom nadobudnutia tohto spoluvlastníckeho podielu F. Q. bola listina z roku 1921 (č. d. 207/1921) a vtedy už tento F. Q. nežil.

15. Pokiaľ ide o P. A., v priebehu konania 7C/21/2012 bolo zistené, že tento zomrel dňa 04. 08. 1965 v Austrálii, pričom na podnet žalobkyne, doručený tunajšiemu súdu dňa 21. 06. 2013, prebehlo po ňom dedičské konanie pod sp. zn. 4D/213/2013. Uznesenie o dedičstve bolo tunajším súdom vydané dňa 28. 01. 2016 pod č. k. 4D/213/2013-145 a vec nadobudla právoplatnosť dňom 25. 03. 2016.

16. Zo spisu 7C/21/2012 vyplýva, že žalobkyňa počas celého konania mimosúdne rokovala s jednotlivými žalovanými, s ktorými uzatvárala individuálne zmluvy a po ich uzatvorení zobrala voči týmto spoluvlastníkom návrh späť - okrem už citovaného späťvzatia návrhu zo dňa 27. 04. 2012 voči žalovanému D. X., žalobkyňa zobrala žalobu späť podaním zo dňa 22. 08. 2012, doručeným súdu 22. 08. 2012, voči D. D. D. T. D. L. Č. z dôvodu kúpnej zmluvy, uzavretej dňa 17. 08. 2012 (voči týmto žalovaným bolo konanie zastavené uznesením 7C/21/2012-108 zo dňa 27. 09. 2012). Podaním, doručeným súdu dňa 21. 02. 2013, žalobkyňa zobrala žalobu späť voči F. F. H. z dôvodu kúpnej zmluvy, ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený Správou katastra Liptovský Mikuláš pod V 525/13 dňa 13. 03. 2013 (voči žalovanej F. F. H. bolo konanie zastavené uznesením 7C/21/2012-213 zo dňa 17. 07. 2013). Naposledy podaním, doručeným súdu dňa 05. 09. 2013, bola žaloba vzatá späť voči F. M. Č. T. F. P. Č. z dôvodu zámennej zmluvy, uzavretej dňa 04. 09. 2013 (o tomto čiastočnom späťvzatí návrhu bolo rozhodnuté uznesením 7C/21/2012-240 zo dňa 05. 09. 2013).

17. Podaním zo dňa 04. 09. 2013, doručeným tunajšiemu súdu 04. 09. 2013, žalobkyňa, zastúpená advokátom P. L. P., žiadala odročiť pojednávanie vo veci 7C/21/2012, ktoré bolo nariadené na deň 05. 09. 2013. Ako dôvod žiadosti bolo uvedené dedičské konanie po neb. P. A., vedené pod sp. zn. 4D/213/2013 (v podaní nesprávna spisová značka 4D/404/2013) a zároveň týmto podaním žalobkyňa požiadala súd o prerušenie konania do právoplatného skončenie uvedeného dedičského konania notárkou P. A.. Zároveň advokát oznámil súdu, že podľa vyjadrenia žalobkyne, dňom 04. 09. 2013 malo dôjsť k mimosúdnej vyriešeniu spoluvlastníckych vzťahov medzi žalobkyňou a žalovanými M. Č. T. F. P. Č..

18. Na pojednávaní dňa 05. 09. 2013 prvostupňový súd vyhlásil vo veci 7C/21/2012 uznesenie, ktorým zastavil konanie voči žalovaným M. Č. T. F. P. Č., pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobkyne zo dňa 22. 01. 2013, zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania. Následne na tomto pojednávaní súd vyhlásil aj rozsudok, ktorým zastavil konanie voči žalovanému v 6. rade P. A., I. XX. XX. XXXX a žalobu zamietol.

19. Žalobkyňa, zastúpená advokátom P. L. P., podala dňa 23. 10. 2013 odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, aj proti rozsudku vo veci samej. Krajský súd v Žiline uznesením 6Co/46/2014-275 zo dňa 31. 07. 2014, potvrdil uznesenie prvostupňového súdu vo výroku o zmietnutí návrhu na prerušenie konania a rozsudkom 6Co/45/2014-278 zo dňa 31. 07. 2014 potvrdil rozsudok okresného súdu zo dňa 05. 09. 2013, č. k. 7C/21/2012-243 (uznesenie aj rozsudok nadobudli právoplatnosť dňom 23. 09. 2014).

20. Ohľadne zastupovania žalobkyne v konaní 7C/21/2012 žalovaný viedol spis advokáta, sp. zn. 29C/2012 v ktorom, okrem iného, je s dátumom 04. 09. 2013 uvedený záznam o tom, že žalobkyňa bola advokátom vyrozumená o možnosti podania návrhu na prerušenie konania, s čím výslovne súhlasila. Dňa 05. 09. 2013 žalobkyňa podpísala potvrdenie vypracované žalovaným o tom, že súhlasí, aby jej právny zástupca podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/21/2012 zo dňa 05. 09. 2013 a uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/21/2012 zo dňa 05. 09. 2013.

21. Z výpovedí strán sporu súd zistil, že niektoré úkony pri zastupovaní žalobkyne vo veci 7C/21/2012 vykonávala advokátska koncipientka žalovaného P. V. V.. Táto, vo svojej svedeckej výpovedi potvrdila, že na základe pokynu žalovaného sa zúčastnila dvoch pojednávaní vo veci 7C/21/2012, pričom na druhom z týchto pojednávaní bolo vyhlásené aj meritorne rozhodnutie. Uviedla, že zvyčajne pred pojednávaním sa uskutočňovala porada advokáta s klientom, ale čo bolo predmetom týchto porád, si vzhľadom na odstup času svedkyňa už nepamätala. Nepamätala si ani na to, či žalobkyňa vzniesla nejaké námietky alebo návrhy procesného charakteru. Vzhľadom na odstup času sa svedkyňa nevedela vyjadriť ani na ostatné otázky strán sporu, pamätala si len to, že počas zastupovania žalobkyne bola nahliadnuť do spisu, pričom zrejme zistila, že sa tam nachádza písomná komunikácia, ktorú v advokátskej kancelárii nemali. Pamätala si, že bolo podané odvolanie, ale žiadne ďalšie skutočnosti k veci nevedela uviesť.

22. Z ustanovenia § 26 ods. 1 zákona o advokácii vyplýva, že zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie je objektívnou zodpovednosťou. Predpokladom

vzniku zodpovednosti teda nie je zavinenie, pričom škoda je advokátom spôsobená v súvislosti s výkonom advokácie v prípade, ak je spôsobená pri poskytovaní právnej služby. Podľa právnej teórie výkonom advokácie je poskytovanie právnych služieb klientovi, odborná činnosť advokáta, vykonávaná so súhlasom klienta v jeho záujme, na základe jeho žiadosti, podľa jeho pokynov a v jeho prospech. Nakoľko sa jedná o objektívnu zodpovednosť, súd v prípade nároku na náhradu škody je povinný skúmať splnenie zákonných predpokladov, ktorými sú činnosť advokáta pri výkone advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. Skutočnosť, či výkon advokácie bol konaný riadne, je pritom potrebné posudzovať z hľadiska ustanovenia § 18 ods. 1, 2 zákona o advokácii. Z uvedeného potom vyplýva, že porušením právnej povinnosti pri výkone advokácie je existencia takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom - v praxi ide najmä o porušenie povinnosti advokáta svedomito chrániť práva a oprávneného záujmy klientov. Dôkazné bremeno znáša žalobca.

23. Žalobkyňa za protiprávne konanie advokáta označila skutočnosť, že žalovaný jej nenavrhol späťvzatie žaloby po tom, ako pred prvým pojednávaním vo veci 7C/21/2012 M. L. oznámila, že podielový spoluvlastník P. A. mal zomrieť v Austrálii. Z obsahu zápisnice o pojednávaní, ktoré sa v tejto veci uskutočnilo dňa 26. 06. 2012 však vyplýva, že žalobkyňa sa nestotožnila s tvrdením žalovanej M. L., keď uviedla, že ešte pred začatím konania kvôli P. A. navštívila Austrálsku ambasádu vo Viedni a skutočnosti tvrdené M. L. nezistila. Vzhľadom na takéto rozdielne stanoviská účastníkov konania, nie je možné od advokáta spravodlivo požadovať, aby už v tomto štádiu konania predvídal pravdivosť tvrdenia žalovanej M. L.J., keď jeho klientka vyvinula primerané úsilie pred začatím konania na vypátranie tejto osoby a nič nezistila. Žalobkyňa sama spochybnila vecnú pasívnu legitimáciu ďalšieho žalovaného F. Q., ale toto jej tvrdenie v konaní nebolo preukázané, a preto súd, až do skončenia veci, konal s F. Q. ako s vlastníkom s neznámym pobytom, ktorý bol zo zákona zastúpený Slovenským pozemkovým fondom. V tejto časti preto nebola vyvrátená pravdivosť údajov na liste vlastníctva. Vypočutím strán sporu mal súd preukázané, že žalobkyňa neprerokovávala všetky dôležité veci týkajúce sa konania so žalovaným, takže pokiaľ s niektorými okolnosťami neoboznámila svojho advokáta, nemôže spravodlivo požadovať, aby pri takomto rozpornom tvrdení v deň pojednávania, advokát vedel predvídať výsledok konania. V tom čase okruh účastníkov vychádzal z údajov na príslušnom liste vlastníctva, ktoré sú záväzné a hodnoverné dovtedy, kým nebol preukázaný opak. Skutočnosť, že P. A. v čase začatia konania nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (nežil), bola preukázaná až v priebehu konania. Pokiaľ by preto došlo k späťvzatiu návrhu po začatí konania, žalobkyňa by nevznikol nárok na vrátenie súdneho poplatku.

24. Za ďalšie protiprávne konanie žalovaného, ako advokáta žalobkyne v konaní 7C/21/2012, žalobkyňa označila podanie odvolania proti meritórnemu rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá a konanie voči P. A. bolo zastavené. Z obsahu spisu vyplýva, že po tom, ako bolo preukázané, že P. A. nežije, žalobkyňa sama iniciovala náhradné dedičské konanie. Žalovaný, ako advokát žalobkyne, reagoval na túto aktivitu žalobkyne podaním návrhu na prerušenie konania do skončenia dedičského konania po tomto účastníkovi. V prípade, ak by súd tomuto návrhu vyhovel, žalobkyňa by po skončení dedičského konania zrejme navrhla pristúpenie do konania dedičov P. A.. O zamietnutí návrhu na prerušenie súd rozhodol na pojednávaní, na ktorom aj meritórne rozhodol. Proti uzneseniu o prerušení konania zákon (v tom čase Občiansky súdny poriadok) pripúšťal odvolanie, takže v čase vydania rozsudku vo veci samej nebolo ešte právoplatné uznesenie o prerušení konania. Za takejto procesnej situácie nemožno vyvodiť protiprávnosť postupu žalovaného, nakoľko bez toho, aby bolo podané odvolanie proti meritórnemu rozsudku, bolo by bezpredmetné podanie odvolania proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania. Návrh na prerušenie konania, aj odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný prerokoval so žalobkyňou, čo bolo preukázané vypočutím strán sporu aj spisom advokáta, pričom žalobkyňa s obidvoma procesnými úkonmi súhlasila. Vypočutím žalobkyne bolo preukázané, že po tom, ako rozhodol prvostupňový súd, vec konzultovala nielen so žalovaným, ako svojim advokátom, ale ďalšími dvoma advokátmi a napriek tomu súhlasila s podaním odvolania. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie žalobkyne vznikol podaním odvolania, s ktorým súhlasila. Potom nie je daná príčinná súvislosť medzi činnosťou žalovanému pri výkone advokácie a zaplateným súdnym poplatkom.

25. Ako škodu žalobkyňa označila aj sumu 150,- eur, ktorú zaplatila žalovanému ako preddavok na trovy advokácie. Zo spisu 7C/21/2012 vyplýva, že žalobkyňa po tom, ako ju súd vyzval na odstránenie väd podania, sa obrátila na žalovaného a tohto dňa, 15. 05. 2012 písomne splnomocnila na zastupovanie. V zmysle § 10 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 písm. c/ veta za bodkočiarkou a § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška), žalovaný, ako advokát, mal nárok na odmenu

za každý úkon právnej služby vo výške 303,74 eur, plus paušálna náhrada za každý úkon vo výške 1/100-tiny výpočtového základu (§ 16 ods. 3 vyhlášky), ktorá pre úkony vykonané advokátom v roku 2012 bola 7,63 eur a v roku 2013 7,81 eur. Zo spisu totiž vyplýva, že predmetom konania bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, pričom žalobkyňa žiadala prikázať do svojho vlastníctva spoluvlastnícke podiely žalovaných, ktorých hodnota, v čase začatia konania, bola podľa znaleckého posudku vypracovaného D. B. V. spolu 13 862,40 eur. Podľa § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí advokátovi za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd alebo iný orgán, alebo protistrane, týkajúce sa veci samej. Žalovanému by potom patrila, do začatia prvého pojednávania, odmena po 303,74 eur plus paušálna náhrada za dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 15. 05. 2012 a písomné vyjadrenie zo dňa 22. 05. 2012 s názvom „úprava žalobného návrhu“. Už len odmena za tieto dva úkony ďaleko prevýšila sumu 150,- eur, ktorú žalobkyňa zaplatila žalovanému. Z toho dôvodu zaplatením sumy 150,- eur žalobkyni nevznikla škoda, takže súd ani nezisťoval ďalšie podmienky zodpovednosti advokáta za škodu v zmysle § 26 zákona o advokácii.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd dospel k záveru, že nebolo preukázané protiprávne konanie žalovaného, ako advokáta, t. j. také konanie, ktoré by bolo v rozpore s objektívnym právom. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh a odvolanie vznikla žalovanej zo zákona a takisto zo zákona jej vznikla povinnosť zaplatiť odmenu advokátovi za poskytnuté právne služby. Žalobkyňa nepreukázala, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaného bola povinná zaplatiť súdny poplatok za návrh, za odvolanie a odmenu za poskytnuté právne služby, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Žalovaný mal v konaní plný úspech, a preto mu súd v zmysle citovanej právnej úpravy priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.